

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“
velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

† Ulysses Grant.

Zjedinenih držav ponosni zvezdnati prapor zavil se bode v žalno barvo in po vsem ameriškem kontinentu javilo se bode globoko sožaljenje, kajti umrl je mož, ki je po Juriji Washingtonu bil najslavnejši vojskovodja, ki je s svojo energijo in genialnostjo nadvladal južne države, sebi stekel svetovno slavo, ljudovladi onkraj atlantskega morja položil temelj k sedanji slavi in blaginji, ki je sredi uprav ameriške izprijenosti ohranil si čiste roke, o katerem torej ne velja Bodenstedta krilati izrek: „Die politik verdirbt den Charakter“.

Ulysses Grant porodil se je v 22. dan aprila 1822 v Point Pleasantu v državi Ohio. S 17 leti ustopil je v vojaško akademijo v Westpointu, bil 1843. kapitén, izstopil je potem iz vojske, postal poljedelec, pozneje pa je pričel s svojim očetom trgovino z usnjem. Ko je Lincoln v 15. dan aprila 1861 izdal prvo proklamacijo, s katero se je poklicalo 75.000 mož k orožju, oglašil se je tudi Grant. Imenovan pobočnikom guvernerja države Illinois, spraval je kmalu vkupe svoje vojake ter je izvežbal.

Ker se je pri mnogih prilikah odlikoval, bil je že 1862 generalni major. Leta 1863 zajel je po

štirimesečnem obleganji silno utrjeni Vicksburg, kjer je ujel 30.000 ustašev in pripleni 218 kano-ner in 35.000 pušk. Vsled nevspeha generala Rosenkranza v tridnevnej bitki pri Chikamaugi, bil je imenovan glavnim poveljnikom zahodne vojske. Kmalu videli so se nasledki njegovega poveljevanja. V jednem letu bili so vojni oddelki južnih držav obkoljeni in drug za drugim prisiljeni, udati se. Zjedinjene države ostale so nerazcepljene in robstvo bilo je odpravljeno.

V ameriški vojni se je pokazalo, kaj premore narodno prepričanje, kaj ideja, ki je prešinila vse sloje. Ko se je pričela vojna, ni bilo niti izvežbane vojske, niti častnikov, ki bi bili kateksohen vojaki, a sila, nevarnost, ki je pretila domovini, rodila je veleume in stvarjala vojake, katerih dejanja smo čitali z občudovanjem. Stari naš kontinent, ki je prezirljivo gledal na ameriško bojišče, videl je kmalu, da so ondu pojavljajo pravi mojstri bojne umetelnosti, in še dan danes se marljivo čita zgodovina one svetovno slavne vojne, kajti tamkaj so prvi začeli železnice uporabljati za vojne namene, tamkaj izumili so oklopnice in torpeda, na ameriških bojiščih so v oči gled današnjemu orožju prvi pogodili namen in uporabo konjice, ki jim je služila v to, da je zakrivala poteze vojnih oddelkov in ki se je h kratu prelevila v pehoto, ter kot taka napala sovražnika, kjer se je najmanj nadejal.

Grant kot vojskovodja odlikoval se je velikim osebnim pogumom, — bil je sam parkrat ranjen — z veliko previdnostjo in brezozirnostjo — njegovi načrti bitkam veljajo še dandanes kot uzor. Brezozirno pa je res b lo vojevanje. Da se je dosegel smoter, ni se štedilo človeškega materijala in ko je po neki sedemdnevni bitki predsednik Lincoln vprašal: „Koliko je stala zmaga?“ odgovoril je Grant lakonično: „I never count my deads!“ (Jaz ne štejem svojih mrtvih.)

Sijajni vspehi na bojišči pridobili so mu ljubezen njegovih rojakov, po končani vojni poklonilo se mu je narodno darilo v znesku 250.000 dolarjev, v 3. dan novembra 1868 pa so ga izvolili predsednikom, kateri posel je nastopil z izjavo, da ne bode nikdar ravnal proti volji narodu. Bil je še jedenkrat izvoljen predsednikom, predsedoval je torej 8 let, a leta 1876 utrnila se je njegova zvezda, v tretje ni bil več izvoljen, ker se

je pokazalo, da za upravo nema potrebne energije in pravih zmožnostij. Po svojem potovanju po Evropi živel je kot zasobnik in bil skoro pozabljen. Stoprav vest, da je izgubil vse svoje, v trgovini svojih otrok naloženo premoženje, da trpi bedo, da ima neozdravljivo bolezen, raka na jeziku in v grlu, spomnila je njegove rojake na slavnega narodnega junaka. Nakazalo se mu je sicer 15.000 dolarjev pokojnine na leto, a ni je užival dolgo in vse simpatije rojakov in vsa prizadevanja zdravnikov, neso mu mogla ohraniti življenja.

Kakor pa je bila tragična njegova smrt, zaveš, da je veliko pripomogel za veliko bodočnost svoje domovine, sladila mu je zadnje trenutke in nada, da se bodo uresničile njegove v 4. dan marca 1873 izrečene besede, da bode „velika ljudovlada“ zvezda vodnica za druge države, olajševala mu je sloves od življenja.

Ali smo mi Slovenci imeli kdaj slovensko sv. mašo.

Stara pripoved nam poroča, da sta sv. Ciril in Metod gredoč v Rim pevala sv. mašo v slovenskem jeziku. Blizu farne cerkve Jareninske v Slovenskih Goricah stoji zdaj zapuščena kapelica svetega Jeronima. V nji bral je sv. Metod slovensko sv. mašo. Sv. apostola sama sta si prizadevala, da razširita slovensko službo božjo mej našimi pradedi. Pač srečni bili so naši predniki, ker so prejeli iz rok sv. Cirila in Metoda sv. slovenske bukve, srečni so bili, ker so slišali veličja božja v svojem materinem jeziku.

Slovenci so tedaj spoznavali nad seboj tri duhovske oblasti. Oni, ki so prebivali na vzhodnjem Štajerskem in na Ogerskem, imeli so za škofa sv. Metoda. Slovenci, stanujoči na levem bregu gorenje Drave, spadali so pod Salburško škofijo, oni na desnem bregu pa pod Oglejskega patrijarha. Ne samo po teh cerkvah, katere so bile podložne sv. Metodu, prepevala se je sv. maša po slovensko, udomačila se je brzo ta navada tudi po Salburški in Oglejski škofiji mej tamkajšnjimi Slovenci. Salburžani so kmalu izobčili slovenščino iz cerkve. Boljše se ji je godilo pod Oglejskimi patrijarhi. V njih pokrajine prodirala je od vseh stranij; najprej za življenja sv. Metoda iz Panonije, pozneje pa iz hrvaškega Primorja. Po Kranjskem, spodnjem Štajerskem, Goriškem, Trža-

LISTEK.

Potopisne arabeske.

X.

Glejte, gospod urednik! Naposled sem ipak dospel v Novi Sad, kamer sem bil namenjen naravnost iz Budimpešte, da-si sem se bil s početka zaletel nekam predaleč v stran, takó, da ste se že bali, da sem izgrešil prvotni svoj potni načrt. Vidite, tukaj bi se Vam kaj prilegel citat iz Goethejevega „Fausta“:

„Ein . . . Mensch in seinem dunkeln Drange
Ist sich des rechten Weges wohl bewusst.“

vender jaz ga rajši „zamolčim“, zlasti tu doli na srbski zemlji kaj nerad sežem po tistih nemških „ocvirkih“.

Sicer bi pa človek, stopivši na kopno ondu pred parobrodniško postajo, kjer ga vsprejme tisti madjarski napis: Ujvidek, mislil, da je zabredel zopet v kako papriško njivo. Ali, gospod urednik, temu ni tako! Tam ob tistej Lloydovej „agenciji“

zakadi se Vam res v nos pereči madjarski šovinizem, kristalizovan v prevzetni samohvalni izrek:

„Extra Hungariam non est vita,
Et si est vita, non est ita“.

toda, jedva prebredete tist premogov prah, ki je posut ondu za postajinsko kolibo po drevoredovih stazah, obveje Vas prijeten slovanski duh. Tiste ciganske bande tam-le ob agencijski restavraciji se Vam ni treba ustrašiti: na prvi mah se Vam čulo res nekako vara, kakor bi svirala kak „czardaš“; ali ko posluhnete za dve, tri stopinji pozorneje, prepričate se takoj, da Vam božajo ušesa pristne srbske melodije. Da viteške (?) Atiline bojne drhali iz svojih azijskih puščav neso drugega prinesle seboj, kakor trinoštvo, požig in smrt, to Vam je znano, ne da bi preiskovali, da-li je „šiba božja“ vzrasla na slovanskem drevesu; ali, ko bi se potrudili sem doli ter poprašali te plemenite (?) Arpadove potomce, od kod imajo ta ali oni bliščeči kulturni bisser, s katerimi se toli bahajo, začudili bi se, koliko so ti ljudje pokradli na svojih pustolovnih sprehodih po različnih deželah evropskih. Ne samo, da jim je njih divji mongolski jezik se opral „ruje in

peg“ v sladkozvočnem govoru slovanskem ter si od njega izposodil marsikak kulturni izraz, prilastili so si zlasti na polji glasbe in narodne poezije kar cele njive, presejali njih nekoliko s svojim azijskim rastlinjem ter njih povlačili se svojo grabežljivo brano. Saj ste slišali, kako jim je sam njihov toli obožavani skladatelj Liszt pred nekaterimi leti vrigel v obraz očitaje, da Madjari nemajo svoje narodne glasbe, temveč vse njihove takomenovane narodne „rapsodije“ posnete so po slovanskih motivih in napevil: kar jih je veselilo, prisvojili so si jih od Slovakov, dočim so otožne pesni nabrali po gredah divnega srbsko-narodnega pesništva. Istotako so si izposodili od inih narodov marsikaterega genialnega moža: da je na pr. Koszut, Deak slovanske korenine, je več kot verjetno, kakor tudi je njihov toli slavljén pesnik Petöfi, o katerem še zdaj ne vedó, da-li je živ ali mrtev, bil rojen Petrovič, dočim se je slikar Munkaczý prvotno pisal Mihael Lipp. Zanimljivo, da ne rečem smešno, je videti zdaj na Budimpeštanski razstavi, kako ondu tega ali onega slavoga umetnika, porojenega slučajno v kakem kotu madjarskega globusa, kakor na primer kiparja

škem in po Istri bilo je mnogo cerkvá, kjer so maševali duhovniki po slovensko. Zlasti velja to o Metliškem okraji, ki je l. 1350 spadal še pod Zagrebško škofijo. V Vinici na Kolpi nabaja se še zdaj glagolski napis poleg latinske letnice (1473) nad vrati gotske cerkvice sv. Nikolaja, spremenjene zdaj v pivnico. V Kamnjah pod Čavnom na Goriškem pel je 15. junija 1583 Fran Vlentič vpricho Videmskega škofa slov. sv. mašo. Tako je večidel maševal Matija Slivar, ki je bil za vikarja v Grižah pri Celji od l. 1570 do l. 1631. Ta čas bival je v Križih pri Trziči nek duhovnik, kateri je služil sv. mašo v slovenskem jeziku, dokler mu ni l. 1617 prepovedal tega Ljubljanski škof Toma Kren. Pred 200 leti živel je učenjak Val vazor; on je natanko opisal kranjsko deželo. Mej drugim pravi, da se še po več cerkvah opravlja služba božja po slovensko. Da je resnico govoril, spričuje nam premnogo ostankov mašnih bukev, pisanih s starimi glagolskimi črkami, kakeršne so izumeli učenci sv. Metoda. Vsaka starejša farna cerkev, kateri ni zadnjih dve sto let ogenj uprepelil listin, ima ali krstne ali mrtvaške ali urbarijske bukve zavite v pergamen; na njem pa se bere staro, že močno zlizano pisanje — oh, to so slovenske molitve, ki so nekdanj v starodavnih časih pri sv. opravilih ulivale tolažbo našim dedom v trpeča srca, to so sv. slovenske pesni, kakeršnih ne poje več sedanjí rod, katere pa so poprej stoletja in stoletja potresale oboke našim svetiščem in prodirale h Gospodu nad oblake. To so spomini na nekdanjo slovensko službo božjo po naših krajih. Popolnem je ugasnila v začetku tekočega stoletja. Tedaj so še prepevali po nekaterih cerkvah veliki teden trpljenje Jezusovo ali pasijon po slovensko, celo sv. obhajilo se je še delilo z domačim rekóm. Ostala je samo slovenska cerkvena pesen. **Zdaj pa tudi njo pehajo z naših korov . . .**

Iz knjižice „Tisočletnica Metodova“.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Nemški, pa tudi česki listi mnogo pišejo o pobratenji Čehov z Madjari. Nekateri temu pripisujejo velik političen pomen. Mi smo že izjavili, da ne pričakujemo, da bi Madjari vsled teh laskanj, kaj pomagali izvršenju českih želja. Nesmo se motili. Nek Budapeštanski list, kateri velja za organ jednega prvih ogerskih političnih vodij, naravnost trdi, da vse to laskanje nema prav nobenega političkega pomena. Čehe smo res prijazno pozdravili, pravi ta list, kakor smo ob svojem času nemške goste in bodemo drugi mesec Francoze. Kdor pride na Ogersko, ga tako vsprejmemo. Naravno je, da se pri tem je in pije, in ker je Oger rojen govornik, tudi govori. Čudno tudi ni, če se pri takej priložnosti izgovori kaka neumnost. Če se je pri kozarci šampanjca proglasila ogersko-česka alijanca, ter se govorilo o českej samostalnosti in odpravi dualizma, se tega ni treba strašiti. Tega ne vemo, ali se v Pešto došli Čehi zastopniki českih politikov; to pa vemo, da oni Ogri, ki so se s Čehi bratili, imajo kaj malo upliva na politiko. Ogri pri banketih ne politikujejo, in napitnice se smeje še le takrat pri takih priložnostih za resne zmatrati, ako jih govore veljavni politiki. Ogerska politika se tudi na dalje ne bode mešala v avstrijske zadeve. Ogri se ne bodo prijaznili niti z avstrijskimi Nemci, niti

z avstrijskimi Slovani. Ta list, mislimo, je dovolj jasno povedal, da Ogri nemajo nobenih posebnih simpatij do Čehov, in se jim kažejo prijazne samo zategadelj, ker to pri tacih priložnostih dostojnost zahteva. Bog ve, ali bode to že zadostovalo Čehom, da bi spoznali, da v Pešti nemajo iskati zaveznikov, Madjar nikdar ne bode pospeševal slovenskega razvoja, kakor liberalen Nemec tudi ne. V Pešti predbro vedo, da okrepevanje avstrijskih Slovanov bi uplivalo tudi na ogerske Slovane ter bi oviralo madjarizacijo. Ta je pa najvišji smoter vseh madjarskih politikov.

Sedaj se je pojasnilo, kam so minuli zgodovinski dokumenti iz **hrvatskega** deželnega arhiva. Na banovo povelje so je odnesli iz arhivnega poslopja v poslopje deželne vlade, da se v kratkem odposljejo v Pešto. Ti dokumenti so se 1849. leta na najvišje povelje pripeljali iz Pešte v Zagreb. Ker pa imajo veliko zgodovinsko važnost, so se Ogri prizadevali jih zopet pridobiti za svoj državni arhiv. Deželni arhivar je zagovarjal svoje postopanje s tem, da so ti dokumenti ogerska lastnina ter se tedaj morajo vrniti Ogrom. To pa ni res, ti akti bili so se le za cesarja Josipa II. po krivici odpeljali iz Hrvatske na Ogersko, 1849. leta so se pa vrnili pravemu lastniku.

Mej **ogerskimi** in **hrvatskimi** Srbi se sedaj že jako hudo agituje za volitve v cerkveni kongres, ki bode drug mesec. Posebno hudo agituje privrženci patrijarha Andjelića, njim pa tudi pomaga vlada. Postavili so pa tudi kandidate, izmed katerih se mnogi bolj čutijo Madjare, kakor Srbe.

Vnanje države.

Srbska vlada misli skupščini predložiti sledeče zakonske predloge: spremembo volilnega zakona na podlagi zadnjega ljudskega števljenja, novo razdelitev volilnih okrajev po številu volilcev; spremembo tiskovnega zakona, da kak prepovedan list ne bode smel začeti izhajati pod drugim imenom in da se globe pri tiskovnih prestopkih ne bodo smele preminjati v zapor. Poslednja naredba ima namen, da bodo oblastva lahko z visokimi denarnimi kaznimi tlačila opozicijske liste.

Ruski in **angleški** listi pišejo dosti bolj mirno o afganskem vprašanju, kakor so še pred nekaterimi dnevi. Na obeh straneh se čuti želja, da bi se ta stvar mirno poravnala. Ruski vladni listi trdijo, da Rusija svojih čet ni dosti pomnožila. Če tudi je o tej zadevi Anglija dobila baje vse drugačna poročila, vendar ne misli zaradi tega se pritoževati v Peterburgu, ker bi to nič ne koristilo, ampak bi le oviralo pogajanja. V Angliji čutijo, da da ni varno pogajanj na dolgo vleči, kajti utegnili bi se ta čas kaj pripetiti, kar bi dalo povod vojevanju. — Jako pomenljiva je pa vest, ako se obistini, da so se Afgani uprli svojemu emiru. Tak ustanek bi ves položaj popolnem premenil. Vse, kar sta se že dogovorili Rusija in Anglija, bi zgubilo veljavo. Obe državi bi morali računati z novimi dogodki. Navstalo bi vprašanje, kaj bode z Afganistanom. Rusi bi najbrž porabili to priliko, da bi svojo čete pomaknili dalje proti Indiji.

V **Bjelopolji** v **Starej Srbiji** je 10. t. m. kakih 3000 oboroženih Srbov obkolilo konak Muterifa Osman-paše in zahtevalo varstva proti arnavtskim roparjem. Osman je obljubil, ko je videl, da je v nevarnosti, hitro ustreci njih željam. Na to so odšli zbrani Srbi. Osman je na to res zbral več vojakov, a ne zmeni se za že je Srbov, ampak gleda le na lastno varnost. Zaradi tega se je pa bati ustaje mej tamošnjim srbskim prebivalstvom. Ta ustaja bi pa utegnila imeti za Turčijo nevarne posledice, kajti upreti bi se potem utegnili tudi slovenski prebivalci v Makedoniji. To bi vzhodnje vprašanje zopet spravilo na dnevni red.

Slavnost **nemških** telovadcev v Draždanah bila je v sredo ob 10. uri zvečer končana. Tajni dvorni svetnik Ackerman govoril je telovadcem zá

slovo. Telovadci so se zahvaljevali za prijazen vsprejem. Največjo zaslugo te slavnosti je neki, da se je Frankobrodská zastava spravila zopet v nekdanjo veljavo. — Kmalu se bode oficijalno razglasilo, da je knez Hohenohe imenovan alzacijskim namestnikom. — Na povelje nemškega kancelarja Bismarcka, začela so se po vseh nemških državah uradna poizvedovanja zastran praznovanja nedelj. Povprašujejo se pa ne le mojstri in delodajatelji, ampak tudi pomočniki in delavci za njih mnenje. Posebno je neki kancelar zabičal ozirati se na mnenje poslednjih. Ta izpovedanja imajo namen se natančno poučiti o potrebah prebivalstva v tem oziru, in na podlagi teh poizvedovanj se bode sklepal zakon o praznovanju nedelj. Kancelar namreč želi, da v državnem zboru sklene kaj praktičnega, izvedljivega, ne pa kaj, kar bi se pozneje pokazalo, da večini prebivalstva ne ugaja.

Egiptovska zbornica velikašev snide se k izrednji seji, da privoli posojilo v znesku 9.000.000 funtov šterlingov. Podkralj sam pride v Kajiro, da osobno otvori izredno zasedanje. Od 1883. leta ta zbornica ni več zborovala.

Diplomatična zveza mej **Francijo** in **Kitajem** se je že zopet ustanovila. Predvčeraj prišel je kitajski poslanik iz Berolina in izročil predsedniku republike svoje poverilno pismo. Poslanik se pa vrne zopet v Berolin. Poslaništvo v Parizu bode pa vodil vojaški attaché polkovnik Čenki-Kong.

Predsednik **severnoameriških zjediniteljnih držav**, Cleveland izdal je, proklamacijo, v kateri omenja zasluge pokojnega Granta in ukazuje, da se na vseh javnih poslopih za trideset dni razobesijo znaki žalovanja ter se vsi uradi zapro v dan pogreba. Ta dan bode tudi borza zaprta.

Dopisi.

Iz Ptuja 22. julija. [Izv. dop.] Čitalnična glasbena šola pod vodstvom gosp. J. Steinbergerja, učitelja glasbe, priredila je sedaj ob konci šolskega leta 1884/5 svojo skušnjo. Čez 100 oseb odličnega občinstva se je ob 5. uri popoldne zbralo v čitalnični dvorani, da se prepričajo o napredku in pridnosti učencev. Vspored je bil sestavljen iz 14 točk. Najbolj dopadala je točka 1. Koračnica „Oj banovci“, katero so goslači III. oddelka izvrševali, dalje točka 3. Potpourri iz slavj. pesni, ki so jo izvrševali goslači II. odd.; 7. Polonaise od E. D. Wagnerja Op. 49 ki sta jo svirali na glasovirji Macun Dan. in Lebič Mici; 8. a) Etude št. 6 (G Dur) iz Kadlečkove skladbe, b) Heimweh od Jungmana (spremljanje na glasovirji), c) Stefanie-Gavotte od Alf. Czibulka Op. 312 ki so je izvrševali goslači III. odd.; 9. Po jezeru, igra za gosli s spremljevanjem na glasovirji, koja sta izvrševali Dan. in Jel. Macun; 10. Petje, katero je izvrševalo 11 deklet; 13 Prava ljuba, pesen s spremljevanjem na glasovirji, ki so jo izvršno rešili učenci I. oddelka in 14. a) Carlotta, valček od C. Millöckerja, b) Koračnica nadvojvode Janeza od Fr. Wagnerja Op. 36, kateri so goslači III. oddelka svirali.

Navzočni stariši in njih namestniki so bili jako zadovoljni z napredkom, ki so ga učenci v pretečenem šolskem letu dosegli.

Po končanej produkciji nagovoril je, namesto predsednika, ki je v Gleichenbergu, čitalnični podpredsednik dr. Čuček občinstvo, ter navel zasluge učitelja tega zavoda, in izrekel hvale slavnemu občinstvu, posebno starišem, k učencem in učenkam obrnen jih je vzpodbujal k pridnosti in vstrajnosti, da bodo sedaj imeli stariši veselje, oni sami pa pozneje prid in zabavo. x.

Tilgnerja in slikarja Liezen-Mayerja, venčajo s svojo papriko . . .

Pa Vi bi dejali, da ostaviva to madjarsko krájo ter se napotiva naposled v — Novi Sad! No, če Vam je drago — pa pojdiva!

Od zgoraj omenjene Lloydove agencije vede Vas pot skož košat mestni „perivoj“, po katerem so nasajeni bagremi, topoli, lipe in razno eksotno drevje in grmičje. Iz tega mestnega vrta, kjer so v spomladi in poletji sprehaja Novisadska bautevolée, do-pejete mimo Fabrijevega hotela takoj v mesto.

Novi Sad, kakor veste, je še jako mlado mesto, vzgrajeno jedva pred kakimi sto leti. Vsled tega in ker je na ravnem (levem) Dunavskem obrežji, osnovano je vse mesto po jednem skupnem načrtu ter opredeljeno v dolge in široke ulice, raztekajoče se v pravokotnih potezah na vse strani v široko raván. Mesto ima več jako prestranih trgov, ob katerih se vrstijo lepe po največ jednonadske opnihiše. Dočim so Vam po notranjem delu mesta na postrežbo vsakovrstne prodajalnice, knjigarne, lekarnice in kafane, ob katerih teče gladok, kamj, it

pomost, nasajeni so po nekaterih postranskih in predmestnih ulicah akacijski drevoredi, obsenčujoči prijazna pritlična zasebna stanovališča. . . Vender žal mi je za dragi „čas in prostor“, da bi Vam ga kratil z naštevanjem suboparnih podatkov in številka . . .

Da ima Novi Sad vzlic svoje mladosti blizu 30.000 stanovnikov, to Vam pove vsako zemljopisje, in da je v tem velikem mestu več cerkvá, razume se pač samo ob sebi: koliko pravoslavnih, koliko katoliških in sedmugovorskih, s tem pa Vam ne morem postrčati, ker nesem utegnul ni vseh pohoditi niti jim pretipati zvonikovih križev.

Novi Sad je glavno mesto, sredotočje vsega avstrijskega Srbstva. Ne samo, da se vsled njegove ugodne lege in prometne zveze po Dunavu in železnici z istokom in zapadom v njem stekajo vsi zakladi narodovega imetja, tu je tudi sedež vse srbske inteligencije, pravo ognjišče narodnega življenja. Tu imate razven vsakovrstnih učnih zavodov „Srbsko Matico“, srbsko-narodno „pozorišče“, velikansko knjigarno podjetnih založnikov „Brače M. Popovića“, in več tiskaren, kjer izhajajo različni, po-

litiški, gospodarski in leposlovni časopisi, te in one boje in smeri. Da so tudi tukaj različne stranke; konservativci in naprednjaci, klerikalci in liberalci, elastikarji in radikalcí — tout come chez nous! — to si morete misliti. Ali, gospod urednik, ti ljudje se krešejo „malko“ drugače, nego mi bojazljivi, pomehkuženi lipovci! Ne rečem, da bi nas prekosili v „genijalnem, oblično-dovršenem“ psovkoslovju in fanatičnem „mahničevanju“, ipak Vam sučejo svoj „elegantni rapir“ s toliko sigurnostjo, da Vam gre vsak mahljaj do živega! Pa Vam ti „peresni junaci“ tudi ne lazijo okrog svojega nasprotnika, kakor mačka okrog vrele kaše, češ: „Teško nam je, pa ne moremo si kaj; mogoče, da se varamo ali vender bi dejali, da je treba odločne moške besede; nečemo sicer delati zdražbe, a nam se mni“ itd. cum grazia in infinitum. Ne, ne, gospod urednik jednakega kokodakanja tukaj ne čujete! V Srbih se otrok pokličje po njegovem pravem imenu, brez vsega tistega hinavskega opisovanja in farizejskega prekrščavanja. Ko je letos Karloviški patrijarh Angjelić, navdihnjen po Trefortovem vetru iz Budimpešti, prepovedal proslavljanje Metodove ti-

Iz Tržiča 24. julija. [Izv. dop.] Zopet velika nesreča po požaru. Malo selo Popovo, broječe 3 kmetije pogorelo je 21. t. m. ob 10. uri zjutraj do tal, samo jednemu gospodarju je ostal hlev. Prvemu, pri katerem je začelo goreti, pogorelo je vse in največja nesreča je, da mu je tudi vsa živina, namreč konj, bik, dve kravi, jedna telica in sedem prašičev upepeljenih. Ljudje bili so ravno vsi na polji in domov prihitevi, bilo je že vse uničeno, in neso mogli prav nič rešiti, posebno, ker tudi vode nima. Gospodar. hoteč še nekaj novcev rešiti, so je še po vrhu prav hudo opekeli. Zavarovan je samo za 300 gld. Če mu ne bodo dobrosrčni ljudje pomagali, je popolnem uničen.

Drugemu je tudi vse do tal pogorelo, vendar so živino rešili razen pet prašičkov. A ta je saj za 900 gld. zavarovan, in ako tudi je grozna nesreča, vendar ni obupan.

Tretjemu je pogorela samo hiša in dve svinji sta se mu hudo opekli, da so je morali zaklati. Tudi ta je bil za tisoč gold. zavarovan, a zadnjega obroka ni uplačal, tedaj bode gotovo praznik rok, vendar pa tega najmanj zadene, ker je izmej vseh treh najimoviteji.

Zažgala sta iz same hudobije dva potepuha iz Radovljiškega okraja, eden jedva 12, drugi pa 17 let star, mlajši je že pod ključem, stareji bolj prebrisan, se je pa skrtil, da ga še neso dobili, in stareji je menda zažgal. Kakšen sad bosta se svoje dni obrodila, če že pri teh letih kaj tacega doprinašata.

Domace stvari.

— (Ministerstvo za uk in bogočastje) dovolilo je 200 gld. za izkopavanje starin v Drnovem pri Krškem.

— (Imenovanje.) G. dr. Andrej Vrečko, profesor na prvi nemški gimnaziji v Brnu, imenovan je profesorjem na gimnaziji v Celji.

— (Občina Radislavska v fari Malonedeljski), ki je bila slavnega in častitega gosp. Božidara Raiča, župnika, državnega in deželnega poslanca pri sv. Barbari v Halozah imenovala svojim častnim udom, dala mu je tudi po dveh domorodcih izročiti lepo v Ljubljani napravljeno diplomu.

— (Okrajna gospodarska zadruga,) prva na Slovenskem, ustanovila se je za sodnijski okraj Podgrad na Primorskem. Pravila, ki so že potrjena, priobčimo v jednej prihodnjih števil.

— (Mrtvega našli) so danes dopoldne delavci, ko so kidali gnoj v hiši šte. 5 na Marije Terezije cesti. Neznanec ležal je v gnoji zavrt na trebuhu. Na sebi imel je samo srajco in spodnje hlače. Odpeljali so ga v mrtvašnico pri sv. Krištofu. Kdo je bil neznanec, se ne ve, a sploh se misli, da bil kak „baraba“, ki je iskal brezplačnega ležišča, sodi se pa, da je ležal že kaka dva meseca v gnoji. Danes popoldne ogledala ga bode komisija.

— (Čveterorazredna deška ljudska šola v Škofjiloki) imela je koncem preteklega šolskega leta 276 učencev, izmej katerih je bilo 187 za višji razred sposobnih. Deset oglasilo se jih za prestop v srednje šole. Šolo obiskovalo jih je 209 prav pridno, 57 pridno, 15 manj pridno, 30 zanikerno. Najmlajši učenec imel je 6 let, najstarejši bil je čez 14 let. Šolska knjižnica šteje sedaj 115 slovenskih, 19 pa nemških, deloma kupljenih, de-

sočletnice po pravoslavnih cerkvah, ožigosal ga je urednik radikalnega lista „Zastava“, g. Jaša Tomić, kar naravnost z „razkolnikom“, kar je odmevalo iz tisočerih grl ne samo ob vznožji mirne Fruške Gore, nego povsem širnem srbskem svetu. In zopet drugič, govoreč o korupciji mej pravoslavnim svečeništvom, piše isti list v št. 62 dne 5. maja t. l. mej drugim naslednji pomenljivi stavek: „Naša cerkva boji još dosta takvih popova, koji so nedostojni božjega oltara...“ Gospod urednik! Koliko dodatkov in k dodatkom dodatkov in pododatkov bi pri vas rodila vsaka pičica navedenega stavka, kaj?

Vidite, gospod urednik! Sem doli naj bi prišel se učiti odločnosti in taktike marsikak Vaš „slavni redakteur“, kakor bi tudi naši čili, nadobudni Parnasniki naj posnemali prijatelja Gorazda ter sem doli mej Srbe hodili pit Hipokrene pristnega slavanskega duha!

Kakor sem zadnjič poročil in kar Vi že veste brez moje pomoči, sklican je za letos kongres grško-iztočne cerkve ali kakor ga posvetnjaci imenujejo srbsko-narodni sabor. Ta narodno-cerkveni zbor, sestavljen iz 75 članov, izmej katerih njih je 50

loma po šolskih prijateljih naklonjenih. Učenci poučevali so se tudi v sadjarstvu in pocepili več sadnih dreves. Prav praktično pa je bilo, da so v prostih urah hrošče lovili. Nabrali in pokončali so jih 14 hektolitrov, torej okoli 518.000 hroščev. Ko bi bilo mej temi hrošči le polovica samic, vsaka samica pa znese 60 do 100 jajčic, pokončanih je bilo tem načinom nad 25 milijonov hroščev. Za nabiranje hroščev zagotovljeno je učencem: Lorencu Humru, Petru Benedičiču in Fr. Štajerju vsakemu po jedno od čebelarstva in sadjarskega društva a na Jesenicah razpisanih daril.

— (Zrelostni izpit) na gimnaziji v Gorici delalo je 20 dijakov. Z odliko napravili so izpit štirje (2 Slovenca, 1 Nemeč, 1 Italijan) z dobrim vspehom pa 11 dijakov. Dva dijaka bota ponavljala izpit čez šest mesecev, jeden čez leto, dva sta mej izpitom odstopila.

— (Goriških novomašnikov), ki pojdejo v jeseni v službo, je pet: Bratina Alojzij Fabijan Josip, Kodermač Štefan, Pavlica Josip, Pipan Anton.

— (Iz Ptuja) piše se nam: Drava tukaj že mnogo let ni bila tako topla kakor letos. Pred nekaterimi dnevi je imela 18° R. Vročina pa je neizmerna. Solnce že mesec dni tako pripeka, da se vse suši. Letina toraj ne bode tako dobra, kakor se je pričakovalo. V gorcih kaže dobro. — Zajcev jo v okolici premnogo. V Mestnem vrhu celo sedaj po letu sadnih dreves v miru ne puste in prihajajo njih kožo, menda za konfekt, hrustat.

— (Cesta z Livka v Idrsko) se ni ustavila, kakor se je zadnjič poročalo. Neosnovano vest zatrosili so italijanski listi.

— (V Gorici) je, kakor piše „Soča“ silna vročina. V ponedeljek bilo je v severni senci srednje gorkote 32 5° Celzija, v torek pa 33 3; ob 7. uri zjutraj bilo je že 26 stopinj.

— (Razpisano) je mesto vladnega zdravstvenega koncipista pri deželni vladi za Kranjsko v X. razredu, eventuelno mesto okrajnega zdravnika. Prošnje do 8. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kolonj 25. julija. Iz razvalin obeh zrušenih hiš do včeraj zvečer izgrebli 52 osov, mej njimi 4 mrtve. Ker je popoludne na lici mesta ogenj navstal, moral se je otvoriti vodovod in bati se je, da se bodo še zasuti utopili. Razkopavanje razvalin bode jedva redpopoldnevom dovršeno.

London 25. julija. Kakor pišejo jutranji listi, se angleško-ruska pogajanja povoljno vrše. Vest, da so v Kabulu nemiri, se še ni potrdila.

Kolonj (Köln) 24. julija. Danes opoldne zrušili sta se na lesenem trgu dve hiši šte. 75 in 77, v katerih je stanovalo 16 rodbin. Do 1. ure popoldne izgrebli so 11 večinoma težko ranjenih osov, 63 jih je še pod razvalinami.

Kolonj 24. julija. Iz razvalin podrtih hiš začel je ob 5. uri švigati plamen, ki ovira rešitev. Do 4 1/2 ure 25 osov rešenih. Hiši sta se menda vsled tega zrušili, ker se je stena mej njima podrla.

Poslano.

Dne 8. t. m. bila je v Postojni okrajna učiteljska konferenca. Po konferenci vprašal je nek g. učitelj v veži poslopja, v katerem je konferenca bila,

voljenih iz posvetnega stanu, 25 pa iz duhovniškega, ima neko legislativno oblast v cerkvi, šolskih zadevah in glede narodnega imetja vseh na Ogrskem in po hrvatsko-slavonskih pokrajinah živčih Srbov. Zbor se shaja, kakor rečeno v Karlovcih, od časa do časa; dotični mandati so veljavni za tri leta, v kateri dobi ima biti vsako leto jedno zborovanje. Vender od leta 1881. ta zbor ni več zboroval. Poslednji zbor imel je nalog, voliti pravoslavne cerkvi novega glavarja, metropolitnega patrijarha. Ker pa dotični zbor ni volil tistega moža, ki je bil od vlade za patrijarha določen, imenovala je krona Germana Angjelića patrijarhom. Vsled tega se je polotila Srbov velika razburjenost in pričela se je živa agitacija zoper novega patrijarha, kateri je seveda plesal, kakor so mu v Budimpešti piskali. Pri takih razmerah se dotični narodno cerkveni zbor ni mogel sklicati. Polagoma so se vender razburkani valovi zopet pomirili, nekaterim zmernejšim Srbom se je posrečilo, sklicati v Budimpešti nekako konferencijo, vsled česar je torej omenjeni zbor na letos sklican. Za volitve v ta zbor agituje se zdaj tu doli mej Srbi jaho živahno, imeji so že različne shode:

učitelja in okrajnega Postojinskega šolskega nadzornika g. Thumo, kaj on o kmetijskem učiteljskem kursu na Slapu misli, in ali mu svetuje, udeležiti se ga ali ne. Gosp. Thuma mu je na to uprašanje sledeče odgovoril: „A saj to vse skupaj nič ni, saj se ne izplača na Slap hoditi, kamor se mora še „štrozok“ seboj nositi.“

Gospod učitelj in Postojinski okrajni šolski nadzornik! Povejte meni javno, kdaj in kje ste si Vi kompetenco zadobili, o tukajšnjem kmetijskem učiteljskem kursu, katerega se še nikdar niti udeležili neste, tako soditi? Imenujte mi le jednega samega gospoda udeležitelja dozdajšnjih treh kursov, kateri bi si moral „štrozok“ seboj na Slap prinesiti? Navedite mi najmanjši dokaz za to, da si ga bode moral kak udeležitelj letošnjega kursa seboj prinesiti. Ako pa tega storiti ne morete — kar je čisto sigurno — si lahko pač mislite, kaj si jaz, in kaj si vsak čitatelj teh vrstic o Vas, oziroma o Vašem značaju misliti mora.

R. Dolenc,

vodja deželne kranjske in sadjarske šole na Slapu.

Na Slapu, dne 23. julija 1885.

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče životarenje je največkrat uzrok bolestim na jetrah, zlati žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno dpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštuemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (11—4)

Poslano.

C. kr. priv. zavarovalno društvo
„RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA“
(Jadransko zavarovalno društvo)

v Trstu.

Občni zbor te družbe vršil se je 25. junija t. l. pod predsedstvom generalnega vodje gospoda Henrika Neumana, da se je poročalo o računskih sklepih in naznanilo poročilo vodstva o poslovnem letu 1884. V poročilu se najprvo naglašja, da je bil promet pretečenega leta prav zadovoljiv in da so vse zavarovalne stroke društva pripomogle k srečnemu rezultatu. Potem se promet vsake posamične stroke natančno osvetli.

I. Zavarovanje za življenje.

Dne 31. decembra 1884 veljavna zavarovanja znašajo: gld. 6,644,869 — kapitala in gld. 54,991 — rente v vrsti zavarovanj, da se doživé, dalje gld. 25,913,426 — kapitala in gld. 12,459 — rente v vrsti zavarovanj, ki se izplačajo po smrti.

Dohodek premij leta 1884 znašal je gld. 1,281,854 —, znesek iz naloženih kapitalov te sekcije pa gld. 303,092 —. Za zavarovanja ob pogojenem času življenja in zavarovanja za balo izplačalo se je gld. 203,436 —, za zavarovanja na smrt in za izplačilo prišla mešana zavarovanja gld. 408,104 — in sicer, ko so se odtegnili protizavarovalcem izp. ačani deleži. Razven tega prihranilo se je še gld. 97,052 — za 31. decembra še ne odpravljena zavarovanja na smrt in katera se izplačajo pri življenju.

Premija rezerv za tekoča zavarovanja izračunila se je na gld. 6,847,101 —, od katerih spada gld. 771,050 — na protizavarovanja in pokaže nasproti pretečenemu letu do-rastek gld. 333,303 — netto, to je, ko so se odračunila protizavarovanja.

Na znesek dobička mej zavarovane razdeli se za zadnja tri leta gld. 50,551,62.

Dobiček oddelka za zavarovanje na življenje v znesku gld. 96,619,72 prenesel se je v splošni računski sklep.

II. Zavarovanje proti ognju.

Dohodki premij znašali so gld. 5,489,360 — in so se povišali proti pretečenemu letu za gld. 190,766 —. Portefeuille premij za večletna zavarovanja znaša koncem decembra 1884 gld. 17,573,815 —. Za škode po ognju izplačalo se je gld. 3,568,648 —, od katerih je spadalo na protizavarovalce gld. 1,796,940 —, razun tega pa se je postavilo za še ne dognane škode v rezervo gld. 174,844 —.

Za protizavarovanja izdalo se je gld. 2,567,187 —. Gotova premija rezerv pomnožila se je za gld. 43,208 —, tedaj na gld. 1,475,697 —.

III. Transportna (prevažna) zavarovanja.

Vsprejete premije znašale so gld. 166,905 —, proti-zavarovanje na gld. 67,442 —, plačane škode, odtegneno protizavarovanje gld. 47,877 — in se je za še ne dognane škode prihranilo gld. 4,712 —.

patrijarhova stranka v manastiru Ravanici, radikalci pa v Zomboru, in hrvatski Srbi v Zagrebu.

No, vzlic različnosti posamičnih terjatev, nadejati se je vender, da se sporazumejo vse stranke za glavne točke svojih želj in te so: nedotakljivost njihove samouprave, katera jim je v zakonu zajamčena, pravica voliti patrijarha, cerkvene uradnike sprejemati in odpuščati in odločevati v vseh cerkvenih, šolskih in cerkveno-zakladnih zadevah ter preskrbeti cerkvam in duhovnikom enakomerno podporo iz deželnih sredstev.

Zviti Madjari nasmihajo se v novejšem časi sicer Srbom nekako ošabnomilostivo ter jim na videz dajejo nekoliko svobodnejše dihati; vender to vse le za to, da s tem dražijo Hrvate ter na tak način netijo mej Hrvati in Srbi oni bratovski prepir, kateri toliko škoduje vsemu Jugoslovanstvu. Ko bi v svojo Velehrvatsko zaljubljeni bratje onostran Sotle uvideli to madjarsko zvijačo ter nehali zanikavati Srbe kakor tudi nas, nestalo bi nesrečne mržnje mej nami! V to pomoz! Bog in veledušnost slovsanska

V Novem Sadu.

Prostoslav Kretanov.

IV. Zavarovanje proti toči.

Vsprejete premije znašale so gld. 2.135.742—, proti-zavarovanje je trebalo gld. 469.748—, škode pa so veljale, ako se odtegnje protizavarovanja, gld. 1.392.427—.

Od „Riunione Adriatica di Sicurtà“ v času njenega obstanka izplačane škode v vseh strokah kažejo okroglo svoto 121 1/2 milijona.

Leta 1884 pridobljeni dobiček znaša gld. 631.121-64 in ako se k temu priračuna prenesek iz prečlenega leta gld. 636.159-11, od katere svote se bode porabilo za pomnožitev specialne rezerve za zavarovanje proti toči gld. 250.000—, za pomnožitev rezerve za menjavo kurzov pa gld. 127.066-37. Od potem še ostalega dobička uložilo se bode gld. 45.444-83 v rezervni zaklad za dobiček in preostajo. Ko se je ta znesek odtegnil, potem tantiema (delež) za vodje in revizorje in slednjič doneska za hranilno in oskrbovalno blagajnico društvenih uradnikov še gld. 167.066-95 za razdeljenje dividende. **Dividenda** dolžila se je po 50 gld. na akcijo in se počenš. 1. julija izplačuje.

Rezerve so se leta 1884 pomnožile za gld. 798.910-42 in znašajo zdaj skupno gld. 8.989.812-80. Sestavljajo se s sledečih oddelkov: gld. 6.076.055-58 rezerva premij za zavarovanje na življenje; gld. 1.475.697— rezerva premij za zavarovanje proti ognju; gld. 17.432— rezerva premij za transportno zavarovanje; gld. 400.000— rezerva za zavarovanje pr. ti toči; gld. 144.283-1 rezerva za menavo kurzov bilance A.; gld. 144.283-19 rezerva za menjavo kurzov bilance B.; gld. 150.000— za specialno rezervo dobička pri oddelku za zavarovanje na življenje; gld. 582.066-85 rezervni zaklad dobička. Premoženje hranilne in oskrbovalne zaloge društvenih uradnikov znaša gld. 229.542-50.

Voitve, katere so se in e po pravilih izvršiti, pokazale so, da je gospod **Herman baron Lutteroth** bil zopet izvoljen za člana direkcije in gospod **dr. Emil baron Morpurgo** za revizorja tudi zopet izvoljen.

Glavni zastopnik „Riunione Adriatica di Sicurtà“ za Kranjsko je
gospod **J. Perdan**,
trgovec in hišni posestnik, na cesarja Josipa trgu (442) v Ljubljani.

Tujci:

24. julija.

Pri **Storu**: Celestin iz Zagreba. — pl. Wellenhof iz Gradca. — pl. Heinz-Rodenfels iz Celja. — Frankl z Dunaja. — Ihan z Ljubljane.

Pri **Mestni**: Dur, Wikul' z Dunaja. — Dr. Oshogovich, Senglievich iz Trsta. — Kleiner iz Reke. — Schaup z Dunaja. — Baron Albori, Mebaczek iz Zagreba. — Stratti, Migotti iz Puja.

Trzne cene v Ljubljani
dné 25. julija t. l.

Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	61
Rež,	5 2	Surovo maslo,	8
Ječmen,	4 37	Jajce, jedno	2
Oves,	3 9	Mleko, liter	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 85	Telečje	54
Koruza,	3 9	Svinjsko	66
Krompir,	5	Koštrunovo	38
Leča,	8	Pišanec	28
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 5	Sen., 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	96	Slama,	1 69
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 5
Špeh frišen,	54	„ mehka,	5 20

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. julija	7. zjutraj	737-60 mm.	16 2° C	sl. svz.	obl.	2-2 mm.
	2. pop.	735-32 mm.	25 8° C	z. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	734-78 mm.	20 0° C	brezv.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 20-7°, za 1-1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld. 60	kr.
Srebrna renta	83	45	„
Zlata renta	109	05	„
5% marcna renta	99	45	„
Akcije narodne banke	869	—	„
Kreditne akcije	284	75	„
London	124	85	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	89 1/2	„
C kr cekini	5	89	„
Nemške marke	61	30	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	127	75
Državne srečke iz l. 1864	100	167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	95	„
Ogrska zlata renta 4%	99	15	„
„ papirna renta 5%	92	50	„
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	104	—	„
Dunavska reg. srečke 5%	100	116	„
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50	„
Kreditne srečke	100	178	„
Rudolfove srečke	10	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	50
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	193	75	„

Popolnem uniči šurke in prašičke prav do zadnjega samo (9-5)
ZACHERL-ov
prašek za šurke.

Pristen dobiva se samo v originalnih steklenicah z imenom in varstveno znamko. — Dobi se pri trgovcih, pri katerih dotični plakati visé v izložbi.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Globoko potrta od neskončne bolesi naznanjam v svojem in v imenu svoje nedolotne hčere kakor tudi vseh drugih sorodnikov jako tužno vest, da je Bogu Vsemogočnemu po njegovem nezapodljivem sklepu dopalo našega dragega, nepozaljivega soproga, ozir. očeta, brata in svaka, g.

ANTONA UNGERJA,

trgovca in posestnika v Domžalah,

danes ob 2. uri popoldne po dolgej, hudej bolezn, previdnega s svetimi zakramenti, v 30. letu njegove dobe k sebi poklicati.

Mitvaški spreved bode v nedeljo 26. t. m. iz hiše žalosti v Stopah na pokopališče v Mengš. Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi na Goričici.

V Domžalah, dne 24. julija 1885.

Franja Unger,
soproga.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal *Turgenjev*, poslovenil *M. Mälovrh*. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal *M. Lermontov*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Išče se

spretni zavrnatelj
(Schlichtmeister).

Tvornica pavaljnatih tkanin, ne daleč od tu, potrebuje spretnega zavrnatelja (Schlichtmeister). Prosilci naj se oglašé s spričevali o možnosti pri gospodu **J. Reichen**, Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4, v Ljubljani. (443-1)

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

črez poletje v shranjevanje. (112-26)

Ob priliki dež. razstave v Celovci

priporočam obiskovalcem razstave moja

izvrstna dolenjska vina

iz kletij gosp. Ignacija Wutscher-ja v št. Jarneji na Dolenskem

v moji gostilnici

v Celovci, Fröhlichsgasse št. 5

in zagotavljam izvrstno postrežbo. — K mnogobrojnemu pohodu vabim najuljudneje

z odličnim spoštovanjem

Ana Maitinger,

gostilničarka.

(441-1)

KUVERTE S FIRMO
priloga po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

poštnem povzetji

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, izpadajo, ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa stane 60 kr.

Francosko žganje najboljšje vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodom za uporabo.

Parizki prašek za dame, najfinije vrste, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalški dišeci prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšje sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljaven in ki čistilen pripomoček in znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 škatulja z navodom vred 80 kr.

Malaga najfinieša v botelijah po 60 kr. (406-3)

Razpošilja se vsák dan po poštnem povzetji.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

! Kdor se hoče smijati!
naroči naj se na

šaljivi „Jurjev koledar“

II. letnik, za leto 1886,

kateri bode prinašal obilo smešnega gračiva, pripovedk in humoresk z ličnimi podobami. „Jurij“ bode v svojem koledarji bril burke s prerokovanjem raznih stvari, katere se imajo prihodnje leto zgoditi. Ugank, izrekov in smešnih pesni mu ne bode manjkalo. — Izšel bode že oktobra meseca. — Cena mu je 55 kr. — Pisma in naročnino (399-3)

upravnistvu „Jurja s pušo“, Trst.

Piccoli-eva esenca za želodec.
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 nove. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-15)

Cena steklenic 10 nove.

Zaloga s steklom, porcelanom in ogledali

M. RÖSSMANN

v Ljubljani

priporoča svojo izbrano in bogato zalogo namiznega posodja, kakor tudi posode za kavo in čaj ter vse v to stroko spadajoče stvari bele in pisane.

ZALOGA

ogledal s pozlačenim okvirjem in brez okvirja, pozlačenega lesa za okvirje, petro'ejskih lamp, bronastih svečnikov, otlega stekla in steklenih plošč (391-4)

po najnižjih cenah.

Prstni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/3 origina nih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (307-7)

ŠPANJSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah. V Ljubljani: pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec delikates. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom. V Luki: pri gospodu Jurij Deisinger, trgovina s specerijskim blagom. Na Bledu na jezeru (zdravilišče): pri gospodu Oton Wöllfling, prodajalec delikates.

Na znamko **Vinador**, kakor tudi na postavno deponirano znamko prosim posebno paziti, ker se le tedaj more popolnem jamčiti za absolutno pristnost in dobrotu.